

РЕШЕНИЕ

№ 27365

гр. София, 07.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5360** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ивета Стефанова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на А. К. Р., чрез адвокат П., против Решение № 782 от 05.03.2026 г. по АНД № 15189/2025 г. по описа на Софийски районен съд, потвърждаващо Наказателно постановление № BG2025/5800-197/НП от 19.08.2025 г., издадено от заместник-директора на Териториална дирекция Митница С., с което на основание чл. 233, ал. 1, вр. ал. 3 и 6 от Закона за митниците на Р. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 8 398 лв. и са отнети в полза на държавата акцизни стоки – тютюневи изделия, недекларирани по установения ред: 235 пакета по 0,050 кг., общо 11,750 кг. тютюн за пушене с марка „Amber Leaf“ и 140 бр. кутии – 14 стека по 10 кутии цигари с марка „Dunhill“ fine cut, всяка кутия с по 20 къса (2 800 къса), представляващи предмет на нарушението.

По поддържаните оплаквания за неправилност на атакувания съдебен акт поради нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК, се иска отмяната му и решаване на спора по същество. Претендират се разноски за две съдебни инстанции.

Ответникът – заместник-директорът на Териториална дирекция Митница С., чрез юрк. П., оспорва жалбата. С отричащи основателността ѝ доводи моли съдебното решение да се остави в сила и да му се присъди юрисконсултско възнаграждение. Възразява срещу размера на претендираните от касатора разноски за адвокатски хонорар като прекомерен.

Заклучението на участвалия в производството прокурор е за неоснователност на касационното оспорване.

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, в срок и срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт.

Разгледана по същество на посочените в нея основания и в обхвата на служебната проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, настоящият касационен състав я намира за неоснователна.

Според фактическите установявания в наказателното постановление, възприети за достоверни от районния съд, на 08.03.2025 г., около 10:50 часа, в [населено място], на Терминал 2, Летище С., А. К. Р., пътуващ с полет от С. до Л., летище „С.“, Великобритания е спрял и отведен за извършване на съвместна проверка непосредствено преди качването му на самолета, в зона на митнически контрол, като преди това е преминал през „Зелен коридор – нищо за деклариране“ и граничен паспортен контрол. В отговор на поставения от митническия служител Д. Д. въпрос е потвърдил, че носи в себе си тютюневи изделия. В багажа му са открити съответно: 235 пакета по 0,050 кг., общо 11,750 кг. тютюн за пушене с марка „Amber Leaf“, с надпис „Duty free only“, закупен от магазин „Д.“ на Летище С. и 140 бр. кутии – 14 стека по 10 кутии цигари с марка „Dunhill“ fine cut, всяка кутия с по 20 къса (2 800 къса), облепени с валиден български акцизен бандерол, с отбелязана на кутията единична продажна цена 7, 50 лв., недекларирани по съответния ред. Резултатът от проверката е обективизиран в протокол за извършена митническа проверка, подписан без възражения от проверяваното лице. Въз основа на направените констатации на А. Р. е съставен акт за установяване на административно нарушение, изразяващо се в опит да пренесе през държавната граница на Република България, без знанието и разрешението на митническите органи, акцизни стоки – тютюневи изделия, недекларирани по надлежния ред. При идентична фактическа обстановка е издадено и обжалваното пред СРС наказателно постановление.

За да потвърди оспорения акт по чл. 58д, т. 1 ЗАНН, въззивният съд е приел, че е издаден при спазване на процесуалните правила и изискванията за форма. Въз основа на безспорно установените в хода на съдебния процес факти е извел заключение за осъществяване признаците на административното нарушение от обективна и субективна страна. Индивидуализираната в минимален размер глоба е преценил като съответна на тежестта на нарушението. С аргумент за липса на смекчаващи обстоятелства, които да сочат на по-ниска степен на обществена опасност на деянието, съдът е отрекъл приложимостта на чл. 28 ЗАНН към спорното правоотношение.

Решението е правилно.

Касационната проверка констатира липса на заявените в жалбата съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Фактическите установявания, отразени в наказателното постановление, споделени и от СРС, кореспондират на данните по делото. Съдът е преценил фактите от значение за предмета на спора и приложимото към тях право. Формирал е вътрешното си убеждение въз основа на събраните в съдебното производство гласни и писмени доказателства, включително показанията на митническите служители и приложените писмени документи, относими към извършения митнически контрол. Въззивният съд се е произнесъл след цялостна служебна проверка на акта по чл. 58д, т. 1 ЗАНН в изпълнение на изискването на чл. 314 НПК, вр. с чл. 84 ЗАНН и при излагане на мотиви, обуславящи постановения правен резултат. Не са налице процесуални пропуски при разглеждане на делото във въззивното производство, поради което оплакванията за засягане на обжалваното решение от процесуален порок са неоснователни.

Съответно на материалния закон е и заключението на районния съд за правомерно ангажиране на административнонаказателната отговорност на оспорващия.

Разпоредбата на чл. 233, ал. 1 ЗМ регламентира основния състав на административното нарушение "митническа контрабанда". Изпълнителното деяние на митническата контрабанда

може да се изрази в две форми- пренасяне или превозване, в зависимост от това дали е използвано превозно средство. От обективна страна е необходимо пренасянето или превозването на стоките да се извършва през държавната граница, без знанието и разрешението на митническите органи и да не представлява престъпление. По силата на чл. 233, ал. 3 ЗМ, когато за извършване на нарушението по ал. 1 е използвано превозно или преносно средство с тайник или когато предмет на митническа контрабанда са акцизни стоки или забранени за внос или износ стоки, глобата е от 200 до 250 на сто върху митническата стойност на стоките при внос или стойността на стоките при износ, а в случаите на контрабанда на тютюневи изделия от 200 до 250 на сто от продажната им цена. Следователно нормата предвижда квалифициран състав на нарушението по отношение начина на извършване на деянието или неговия предмет - акцизни стоки или забранени за внос или износ стоки, респ. – тютюневи изделия. Съгласно чл. 233, ал. 6 ЗМ, стоките - предмет на митническа контрабанда, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са, а ако липсват или са отчуждени, присъжда се тяхната равностойност, представляваща митническата им стойност, или при износ – стойността на стоките.

Вярна е преценката на СРС, изведена от събраните доказателства, за законосъобразно санкциониране на касатора, в чийто багаж е открито значително количество тютюн за пушене и цигари, облепени с български акцизен бандерол, недекларирани по установения ред, след преминаването му през „Зелен коридор – нищо за деклариране“.

Неотносима към спорното правоотношение е разпоредбата на чл. 137, т. 1, б. „а“ от Делегирания регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446 от 28.07.2015 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Митническия кодекс на Съюза, според която „митнически декларации за износ може да се правят в устна форма, когато се отнасят за стоки с нетърговски характер“. Пренасяните от Р. стоки с оглед естеството и количеството им не попадат в обхвата на дефиницията „стоки с нетърговски характер“ по смисъла на чл. 1, т. 21, буква „б“ от Делегирания регламент. В случая не е извършено и устно деклариране на тютюневите изделия към релевантния момент. Противно на възприятието на оспорващия, признаването на обстоятелството, че носи такива изделия след отвеждането му за проверка и в отговор на изрично поставен от митническия служител въпрос, не е равнозначно на изпълнението на задължението за надлежното им деклариране.

Неоснователни са доводите за несъставомерност на деянието, черпени от означението „Duty Free Only“ върху закупения от свободната безмитна зона тютюн за пушене на пакети и страната на износ – Обединено кралство Великобритания и С. И., респ. от неприложимост към случая на забраната по чл. 33, ал. 2 от Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия (ЗТТСТИ). Дестинацията, за която е пътувал жалбоподателят, е ирелевантна за състава на нарушението „митническа контрабанда“. Извършеното деяние попада в хипотезата на чл. 233, ал. 3 от ЗМ, доколкото предмет на нарушението са тютюневи изделия (вж. § 1, т. 4 ДР на ЗТТСТИ), представляващи акцизни стоки по смисъла на чл. 4, т. 1, вр. чл. 2, т. 2 от ЗАДС. Обстоятелството, че тютюнът за пушене в пакети е закупен от свободна безмитна зона не освобождава лицето от задължението да го декларира пред митническите органи. Тютюневите изделия с въпросния надпис са предмет на правна уредба в чл. 22 от Закона за безмитната търговия. При наличие на поставен върху потребителската опаковка надпис „duty free“ тази стока подлежи на продажба единствено в специализиран търговски обект, лицензиран за безмитна търговия. Наличието му върху пакетите тютюн за пушене не променя правния режим на стоката, нито квалификацията ѝ като акцизна.

Твърдяното непознаване на правилата за износ от нарушителя не отрича осъществяването на

признаците на нарушението от субективна страна. По аргумент от правилото на чл. 7 ЗАНН деянието е извършено виновно, тъй като Р. е могъл и е бил длъжен да положи грижа да се информира за режима за износ на тютюневи изделия, съответно – да придобие познание, че осъщественият от него пренос през границата е недопустим, още повече с оглед значителното количество на акцизните стоки – тютюневи изделия.

Правилни са съжденията на съда, отричащи приложение на института на маловажност към процесното противоправно деяние. Интензитетът на отрицателно въздействие към момента на нарушението не предпоставя квалифициране на случая като маловажен, още повече предвид значимостта на регулираните със Закона за митниците обществени отношения.

Изложеното мотивира заключение за законосъобразност на оспореното наказателно постановление. Достигайки до същия извод, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Крайният изход на делото в касационната му фаза обуславя право на разноски за процесуална защита в полза на ответника. Своевременно заявените и дължими на Агенция „Митници“ разноски са на стойност 130 лева за юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 63д, ал. 1, 4 и 5 ЗАНН. Превалутирана на основание ЗВЕРБ сумата възлиза на 66,47 евро.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 1, пр. 1 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 782 от 05.03.2026 г. по АНД № 15189/2025 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА А. К. Р. да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 66,47 евро разноски по делото. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: